

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF WORK-FORCE AGE IN BANGKOK

นางสาวกรุณาพร ทับทิมศรี

สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Karunaporn Thabtimsri

Email : Karunaporn@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Finance and Banking, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการวางแผนรายจ่าย ด้านการวางแผนรายได้ ด้านการวางแผนเงินออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน ด้านบุคคลที่ทรงอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีการวางแผนทางการเงิน ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 มีอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 มีสถานภาพโสด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80

ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการวางแผนรายจ่ายและด้านการวางแผนรายได้ ตามลำดับ และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน ด้านการวางแผนเงินออม ด้านการวางแผนการลงทุนและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงิน , ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

ABSTRACT

The objective of this study the Personal financial planning of working-force age in Bangkok Area. The factors of research include expenditure planning, income planning, savings planning, investment planning, monitoring and improvement of financial planning plans, influencing personal financial planning.

The population in this research was the working-force age in the Bangkok area with personal financial planning. The sample used in this research amount of 400 people. The questionnaire was instrument of this research. Data was analysed by using SPSS for Social Science Research. The statistics were percentage , minimum , maximum , mean and standard deviation.

The results found that 1) People with financial planning a total of 400 people answered the questionnaire. Most are males 238 people representing 59.50%, Aged 20-30 years old 157 people representing 39.30%, Single 281 people representing 70.30%, Bachelor's degree 267 people representing 66.80%, Employees of private companies 187 people representing 46.80% , Average income per month 50,001 baht up 83 people representing 20.80%.

The results found that 2) Personal financial planning of working-force age in Bangkok Area overall is at a moderate level. Considering each side, then that side is the high level expenditure planning and income planning respectively, The other side is moderate level of monitoring and improvement of financial planning plans , savings planning, investment planning and influencing personal financial planning.

Keywords : financial planning, population in Bangkok

บทนำ

เมื่อปี พ.ศ. 2563 เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการหดตัวอย่างต่อเนื่อง อันเกิดจากผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 ส่งผลให้หลายกิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงักลง บางธุรกิจต้องเลิกจ้างพนักงานและปิดกิจการไปในที่สุด ผู้คนมากมายตกงานอย่างกะทันหัน ไม่มีงาน ไม่มีรายได้ ไม่มีเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและอื่น ๆ หลายคนนำเงินเก็บสำรองมาใช้ในยามฉุกเฉิน และอีกหลายคนไม่มีเงินเก็บสำรองทำให้ต้องไปกู้ยืมจากสถาบันทางการเงิน หยิบยืมจากคนรู้จัก หรือแย่ไปกว่านั้นบางคนไปลักขโมย จี้ ชิง ปล้น ชำรายบางคนอาจคิดสั้นเพราะหาทางออกกับปัญหาไม่ได้ จากปัญหาที่กล่าวมาจะไม่เกิดขึ้นเลยหากเราทุกคนรู้จักการวางแผนทางการเงินที่ดี เพียงแค่ศึกษาเรียนรู้ ทำความเข้าใจเรื่องการวางแผนทางการเงิน ก็จะทำให้มีแผนสำรองไว้เมื่อยามเกิดปัญหาอุปสรรค การวางแผนทางการเงิน

จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การวางแผนทางการเงินที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม ถือได้ว่าเป็นแนวทางที่นำไปสู่ความสำเร็จและส่งผลให้ทุกคนบรรลุเป้าหมายทางการเงิน

ปัจจุบันวิถีการดำเนินชีวิตของประชากรส่วนใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ รายได้ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และยังมีการใช้ชีวิตอยู่ในเมืองใหญ่จะมีค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพสูง บางครั้งอาจเกิดปัญหารายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เมื่อเกิดปัญหาบางคนแก้ปัญหาด้วยการหยิบยืมจากครอบครัว บางคนแก้ปัญหาด้วยการใช้เงินในอนาคตหรือใช้เงินจากบัตรเครดิต เมื่อแก้ปัญหาไม่ตรงจุดก็จะเกิดปัญหาแบบเดิมวนอยู่เช่นนี้ไม่สิ้นสุด ดังนั้นเราต้องมาทบทวนและหาวิธีป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหล่านี้ หากไม่มีการวางแผนการเงินจะส่งผลให้มีความยากลำบากด้านการเงินและการดำเนินชีวิตในอนาคต การวางแผนทางการเงินที่ดีสามารถทำให้มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นไปตามอัธยาศัยของบุคคลโดยไม่พึ่งพาใคร และยังเป็นการสำรองเงินไว้สำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉิน หากมีวางแผนทางการเงินเร็วเท่าไร ก็จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายเร็วขึ้นนำไปสู่การมีอิสรภาพทางการเงินอย่างแท้จริง

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมองเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรถูกมองข้ามหรือละเลยไป ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ประชากรได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการวางแผนทางการเงินของสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและรู้ถึงประโยชน์ที่จะได้รับถ้ามีการกำหนดแนวทางและเป้าหมายเพื่อให้มีความสำเร็จทางการเงินที่ตั้งเป้าหมายไว้ ทำให้เกิดความมั่นคงและมั่นคงต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานเขตกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตการศึกษาวิจัยดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านวางแผนรายจ่าย ด้านวางแผนรายได้ ด้านวางแผนเงินออม ด้านวางแผนการลงทุน ด้านติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยคือ ประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

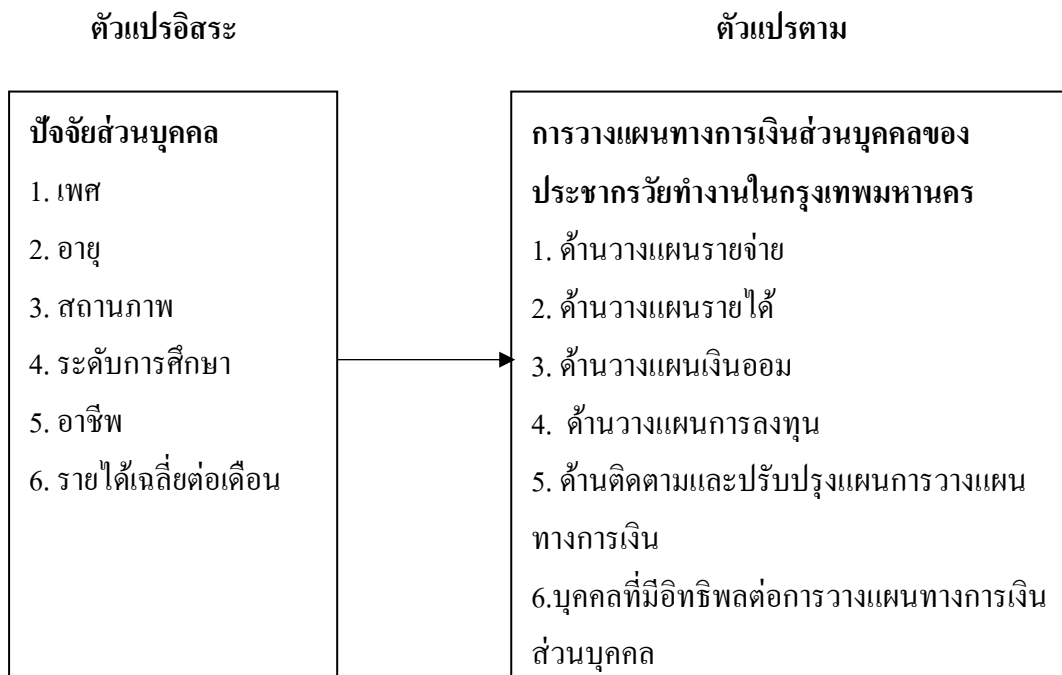
เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม – เมษายน พ.ศ. 2565

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานเขตกรุงเทพมหานครได้
2. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารการเงินเพื่อใช้ในอนาคต ทำให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงิน และเป้าหมายสำคัญในด้านอื่น ๆ
3. สามารถนำผลการศึกษาวิจัย มาเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการทำวิจัยเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ความรู้พื้นฐานทางประชากรศาสตร์ : เอกสารคำสอน สด 316 ประชากรศาสตร์เขียนและเรียบเรียง โดย ผศ. ดร.ลักณา วัฒนะชีวะกุลสาขาวิชาสถิติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ : ประชากรศาสตร์ (Demography) หมายถึง การศึกษาเรื่องประชากรมนุษย์ที่เกี่ยวกับขนาด โครงสร้าง อายุ และเพศ การกระจายตัว และการเปลี่ยนแปลงประชากร ได้แก่ การเกิด การตาย และการย้ายถิ่น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขนาดของประชากร (Population Size) หมายถึง จำนวนสมาชิกหรือบุคคลทั้งหมดที่ประกอบขึ้นเป็นประชากร ณ พื้นที่หนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเพื่อทราบขนาดของประชากรในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

โครงสร้างอายุและเพศ (Age-sex Structure) หมายถึง จำนวนหรือสัดส่วนของประชากรที่จำแนกออกเป็นเพศชายและหญิงและเป็นกลุ่มอายุต่าง ๆ ในการแสดงให้เห็น โครงสร้างอายุและเพศ

การกระจายตัว (Population Distribution) หมายถึง การที่ประชากรกระจายกันอยู่อาศัยตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ อาจแบ่งพื้นที่ภูมิศาสตร์ออกลักษณะพื้นที่ต่าง ๆ

การเปลี่ยนแปลงประชากร (Population Change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงขนาด โครงสร้าง และการกระจายตัว ของประชากรในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง การเปลี่ยนแปลงประชากรเป็นผลมาจากมีการเปลี่ยนแปลงในส่วนประกอบ 3 ประการ คือการเกิด การตาย การย้ายถิ่น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ตลาดทุน (TSI) สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนี้มีความความรวมไปถึงแผนและกระบวนการวางแผนทางการเงินในทุกๆด้าน ได้แก่ การวางแผนเงินออมเพื่อวัยเกษียณ การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี และการวางแผนการลงทุน เป็นต้น ปัจจุบันบุคลากรในแวดวงธุรกิจการเงินมีความสามารถในการให้บริการ การวางแผนทางการเงินที่หลากหลายครอบคลุมทุกด้านต่อผู้รับคำปรึกษา ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการให้บริการทางการเงินแบบดั้งเดิมที่มีความชำนาญเฉพาะด้านหนึ่ง ๆ ปรับเปลี่ยนมาเป็นมุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของผู้รับคำปรึกษามากกว่า ซึ่งมีอยู่หลายด้านในคราวเดียว (customer focus) เป็นหลักซึ่งจะทำให้ผู้ที่มาขอรับคำปรึกษาเกิดความสะดวกสบาย ไม่ยุ่งยาก กล่าวโดยสรุปการวางแผนทางการเงิน เป็นขั้นตอนการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะการเงินเติบโตขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ทำได้โดยการนำเงินที่มีอยู่ของบุคคลนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์งอกเงยและรางวัลของการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมก็คือ การยกระดับมาตรฐาน การดำรงชีวิตที่สูงขึ้น มีความมั่นคงและมั่งคั่งในชีวิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาริสรา อุตชิมาร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินเฉพาะบุคคลของประชากรเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลๆ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ การศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ผลการวิจัยโดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายด้านพบว่า 1) ด้านรายได้ของกลุ่มประชากรๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านการใช้จ่าย ของกลุ่มประชากรๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3) ด้านการออมของกลุ่มประชากรๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4) ด้านการลงทุนของกลุ่มประชากรๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติชนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขต

อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีผลการศึกษาดังนี้ 1) ระดับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งรายด้านพบว่า ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ถัดมาคือ ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน ตามลำดับ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปรากฏว่า รายได้ - ค่าใช้จ่าย (x_1) และ อัตราดอกเบี้ย (x_3) เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (y) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (x_2) จะไม่มีส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (y) (นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) 3) รูปแบบของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีการวิเคราะห์สมการพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้แก่ $y = 1.271 + 0.326x_1 + 0.297x_3$ และรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z_y = 0.421Z_1 + 0.365Z_3$

ชญาพร คุณชื่น (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรเขตกรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาพบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนทางการเงินที่มีความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล เพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษาและอาชีพ ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน แต่กลุ่มประชากรที่มี อายุ สถานภาพ ต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ผลวิจัยพบว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แบ่งความคิดเห็นตามรายด้าน คือ 1) ด้านรายได้ มีระดับความคิดเห็นปานกลาง 2) ด้านการใช้จ่าย มีระดับความคิดเห็นปานกลาง 3) ด้านการ มีระดับความคิดเห็นปานกลาง 4) ด้านการลงทุน มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

บุญญารัตน์ สร้อยสน (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่ออิสรภาพทางการเงินของบุคคล : กรณีศึกษาในกรุงเทพมหานครของลูกค้านาคาพาณิชย์ ผลของการศึกษาพบว่า การมีความแตกต่างของข้อมูลเฉพาะบุคคลจะส่งผลถึงอิสรภาพทางการเงิน จากปัจจัยส่วนบุคคล อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา ส่งผลในด้านการไม่มีหนี้สินเพิ่มภาระต่ออิสรภาพทางการเงินของบุคคล แต่ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ไม่ส่งผลต่ออิสรภาพทางการเงินของบุคคล ในส่วนของตัวแปรตาม พบว่าการวางแผนการเงินของบุคคลที่แตกต่างกันทั้ง 3 ส่วน คือ ค่าใช้จ่าย การออมและการลงทุน รายได้ ส่งผลถึงอิสรภาพทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลวิจัยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง แบ่งตามรายด้านปรากฏว่า ทั้งด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออมและการลงทุน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่งเหมือนกันทั้ง 3 ด้าน หากวิเคราะห์ตามรายข้อของแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้ 1) การวางแผนด้านรายได้ ได้แก่ เรื่องการรักษาตำแหน่งงานเพื่อให้บริษัทมีการจ้างงานต่อไป การหางานที่มั่นคง การเรียนต่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการหางานพิเศษทำ 2) การวางแผนด้านค่าใช้จ่าย ได้แก่ การเก็บเงินสำรองสำหรับเหตุฉุกเฉิน ทำงานประมาณการใช้จ่ายทุกเดือน มีการวางแผนการใช้จ่ายในเงินรายได้ที่มี และไม่ใช้จ่ายตามใจตนเองโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล 3) การวางแผนด้านการออมและการลงทุน ได้แก่ การมีบัญชีออมทรัพย์เพื่อใช้จ่ายประจำวัน แบ่งเงินออกเป็นส่วน ๆ ตามเป้าหมายทางการเงิน การมีเงินฝากประจำไว้สำหรับการลงทุนและสำรองเลี้ยงชีพ และมีการลงทุนในกองทุนเพื่อเพิ่มผลตอบแทนให้กองงมมากขึ้น

ธนาวุฒิ ธีรกีตติกรและ สมศรี เว็นทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการออมเงินของประชากรภาคกลาง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการออมเงินของประชากรในภาคกลางเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณการทำงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก จำแนกตามรายด้านพบว่า ด้านรูปแบบการออมเงินและด้านทัศนคติการออมเงินอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับน้อยผลการเปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลโดยภาพรวม พบว่าวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนเพศ อายุ สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95)

พัชรี นาเลา (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ผลการศึกษวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่มี เพศ อายุ แตกต่างกัน ไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน พนักงานที่มี สถานภาพ ระดับ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงานแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน การอภิปรายผลการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแบ่งตามรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากคือ 1) ด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 2) ด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 3) ด้านกรอบระยะเวลาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 4) ด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 5) ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรวัยทำงานที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงได้ใช้วิธีการคำนวณโดยใช้สูตร W.G. Cochran (1953) สุ่มตัวอย่างเป็นร้อยละ 50 จากประชากรทั้งหมด ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 50 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ 384 คน แต่เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถามแบบอิลีกทรอนิกส์ โดยแบ่งรายละเอียดของคำถามออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชากรกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยข้อคำถามมีจำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานเขตกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงาน ซึ่งข้อคำถามมีทั้งหมด 33 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราประเมินแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภท มาตราวัดอันตรภาค หรือช่วง (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด = 5, มาก = 4, ปานกลาง = 3, น้อย = 2, น้อยที่สุด = 1

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สร้างแบบสอบถามการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนไปถึงความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามดังนี้ วัดผลโดยพิจารณาจากคะแนน IOC ดังนี้

1. ข้อคำถามที่มีคะแนน IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีคะแนน IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการแจกแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้ Google Form จำนวน 400 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สูตรหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. สูตรค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic mean หรือ $\bar{X}$)
3. สูตรความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation หรือ SD)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ที่มีการวางแผนทางการเงิน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 และเพศหญิงจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 และส่วนใหญ่มีอายุ 20 - 30 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 ถัดมาคือ 31 - 40 ปี จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 37.80 , 41 - 50 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80, และ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 ถัดมาคือ สถานภาพสมรส จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.30 และสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา อยู่ที่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 ถัดมาคือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.30, ระดับอนุปริญญา / ปวส. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และระดับมัธยมศึกษา / ปวช. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 187 คน คิดเป็น

ร้อยละ 46.80 ถัดมาคือธุรกิจส่วนตัวจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80, ข้าราชการ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50, พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 และอื่น ๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 ถัดมาคือ 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50, 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 , 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50, 40,001 - 50,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ส่วนที่ 2 การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่อยู่ในระดับมากคือด้านการวางแผนรายจ่ายและด้านการวางแผนรายได้ ตามลำดับ และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน ด้านการวางแผนเงินออม ด้านการวางแผนการลงทุนและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามลำดับ

ด้านการวางแผนรายจ่าย

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มึ่ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือการใช้จ่ายเงินไปกับรายจ่ายที่จำเป็น เช่น ค่าอาหาร, ค่าน้ำ, ค่าไฟ เป็นต้น การมีการวางแผนรายจ่ายไว้ล่วงหน้า การจำแนกประเภทรายจ่ายในแต่ละเดือนและสามารถควบคุมรายจ่ายฟุ่มเฟือย เช่น ค่าบุฟเฟต์, ค่าคูหนั้ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มึ่ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ วางแผนการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต และวางแผนการใช้จ่ายฉุกเฉินเช่นค่ารักษาพยาบาล ตามลำดับ

ด้านการวางแผนรายได้

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มึ่ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือสามารถสร้างรายได้ประจำเช่น เงินเดือนหรือรายได้จากการดำเนินธุรกิจ และมีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายจำเป็น เช่น ค่าอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ตามลำดับ ส่วนข้อที่มึ่ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการวางแผนในการหารายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายที่มีและเหลือเก็บออมเงิน มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนรายได้หลังเกษียณให้เพียงพอต่อความต้องการ และสามารถหารายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานประจำ ตามลำดับ

ด้านการวางแผนเงินออม

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มึ่ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือมีการจำแนกประเภทของเงินออมไว้ชัดเจน เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อใช้ฉุกเฉิน มีการวางแผนเงินออมโดยคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่จะได้รับ และมีการออมเงินจากรายได้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ส่วนข้อที่มึ่ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือมีการวางแผนในการออมเงินและเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีการวางแผนในการออมเงินอย่างรอบคอบและเหมาะสมกับแผนการเกษียณ และมีการออมเงินในหลากหลายช่องทางอย่างเหมาะสมกับผลตอบแทน

ด้านการวางแผนการลงทุน

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ประชากรคิดว่าการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูง จะมีความเสี่ยงสูง ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ การตั้งเป้าหมายผลตอบแทนจากการวางแผนการลงทุน การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนในระยะยาวได้ มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนลงทุนในตราสารหนี้ กองทุนรวม หุ้น มีการแบ่งรายได้ประจำทุกเดือนไปลงทุนอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้และความเข้าใจในการวางแผนลงทุน

ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การปรับแผนรายจ่ายให้สอดคล้องกับรายรับ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และมีการทบทวนรายได้ รายจ่าย และแก้ไขเมื่อเห็นความไม่เหมาะสม ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการตรวจสอบรายได้และรายจ่ายว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้เสมอ สามารถจัดการการเงินตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด มีการวัดผลและติดตามผลจากการตั้งเป้าหมายทางการเงินของท่านเสมอ และตรวจสอบ หาสาเหตุ และปรับปรุง ทำแบบนี้ไปเรื่อย ๆ จนสำเร็จตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้

ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ คนในครอบครัว เพื่อน คนมีชื่อเสียง หรือคนที่ท่านชื่นชอบ มีผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีการวางแผนทางการเงิน ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 มีอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 มีสถานภาพโสด จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ระดับปริญญาตรี จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.80 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 50,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาโดยละเอียดเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการวางแผนรายจ่ายและด้านการวางแผนรายได้ และด้านที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน ด้านการวางแผนเงินออม ด้านการวางแผนการลงทุนและบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

อภิปรายผล

ด้านการวางแผนรายจ่าย

โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การใช้จ่ายเงินไปกับรายจ่ายที่จำเป็น เช่น ค่าอาหาร, ค่าน้ำ, ค่าไฟ เป็นต้น การมีการวางแผนรายจ่ายไว้ล่วงหน้า

การจำแนกประเภทรายจ่ายในแต่ละเดือน และสามารถควบคุมควบคุมรายจ่ายฟุ่มเฟือย เช่น ค่าบุฟเฟต์, ค่าคูนั่งตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ วางแผนการใช้จ่ายเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ในอนาคต และวางแผนการใช้จ่ายฉุกเฉินเช่นค่ารักษาพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริตา ฤทธิมาร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินเฉพาะบุคคลของประชากรเขต

กรุงเทพมหานคร พบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ การศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน เมื่อพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่ต่างกัน ผลการวิจัยโดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกตามรายด้านพบว่า 1) ด้านรายได้ของกลุ่มประชากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ด้านการใช้จ่ายของกลุ่มประชากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3) ด้านการออมของกลุ่มประชากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 4) ด้านการลงทุนของกลุ่มประชากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการวางแผนรายได้

โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สามารถสร้างรายได้ประจำเช่น เงินเดือนหรือ รายได้จากการทำงานหรือธุรกิจ และมีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายจำเป็น เช่น ค่าอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการวางแผนในการหารายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายที่มีและเหลือเก็บออมเงิน มีการเตรียมความพร้อมในการวางแผนรายได้หลังเกษียณให้เพียงพอต่อความต้องการ และสามารถหารายได้เสริมเพิ่มเติมจากงานประจำ ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญารัตน์ สร้อยสน (2562) ได้ศึกษาผลของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่ออิสรภาพทางการเงินของบุคคล : กรณีศึกษาในกรุงเทพมหานครของลูกศิษย์ธนาคารพาณิชย์ พบว่า การมีความแตกต่างของข้อมูลเฉพาะบุคคลจะส่งผลถึงอิสรภาพทางการเงินฯ จากปัจจัยส่วนบุคคล อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา ส่งผลในด้านการไม่มีหนี้สินเพิ่มภาระต่ออิสรภาพทางการเงินของบุคคล แต่ปัจจัยด้าน เพศ อายุ ไม่ส่งผลต่ออิสรภาพทางการเงินของบุคคล ในส่วนของตัวแปรตาม พบว่าการวางแผนการเงินของบุคคลที่แตกต่างกันทั้ง 3 ส่วน คือ ค่าใช้จ่าย การออมและการลงทุน รายได้ ส่งผลถึงอิสรภาพทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ผลวิจัยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง แบ่งตามรายด้านปรากฏว่า ทั้งด้านรายได้ ค่าใช้จ่าย การออมและการลงทุน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอย่างยิ่ง เหมือนกันทั้ง 3 ด้าน หากวิเคราะห์ตามรายข้อของแต่ละด้าน มีรายละเอียดดังนี้ 1) การวางแผนด้านรายได้ ได้แก่ เรื่องการรักษาตำแหน่งงานเพื่อให้บริษัทมีการจ้างงานต่อไป การหางานที่มั่นคง การเรียนต่อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและการหางานพิเศษทำ 2) การวางแผนด้านค่าใช้จ่าย ได้แก่ การเก็บเงินสำรองสำหรับเหตุฉุกเฉิน ทำงบประมาณการใช้จ่ายทุกเดือน มีการวางแผนการใช้จ่ายในเงินรายได้ที่มี และไม่ใช้จ่ายตามใจตนเองโดยไม่คำนึงถึงเหตุผล 3) การวางแผนด้านการออมและการลงทุน ได้แก่ การมีบัญชีออมทรัพย์เพื่อใช้จ่ายประจำวัน แบ่งเงินออกเป็นส่วน ๆ ตามเป้าหมายทางการเงิน การมีเงินฝากประจำไว้สำหรับการลงทุนและสำรองเลี้ยงชีพ และมีการลงทุนในกองทุนเพื่อเพิ่มผลตอบแทนให้ออกงอมมากขึ้น

ด้านการวางแผนเงินออม

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ มีการจำแนกประเภทของเงินออมไว้ชัดเจน เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อใช้ฉุกเฉิน มีการวางแผนเงินออม โดยคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่จะได้รับ และมีการออมเงินจากรายได้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือมีการวางแผนในการออมเงินและเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีการวางแผนในการออมเงินอย่างรอบคอบและเหมาะสมกับแผนการเกษียณ และมีการออมเงินในหลากหลายช่องทางอย่างเหมาะสมกับผลตอบแทน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาวุฒิ ธีรภักดีกรและสมศรี เว็นทอง (2563) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการออมเงินของประชากรภาคกลาง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการออมเงินของประชากรในภาคกลาง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณการทำงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก หากจำแนกตามรายด้านพบว่า ด้านรูปแบบการออมเงินและด้านทัศนคติการออมเงินอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ทางการเงินอยู่ในระดับน้อยผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดยภาพรวม พบว่าวุฒิการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ส่วนเพศ อายุ สถานภาพสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัวพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95)

ด้านการวางแผนการลงทุน

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ ประชากรคิดว่าการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงจะมีความเสี่ยงสูง ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ การตั้งเป้าหมายผลตอบแทนจากการวางแผนการลงทุน การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนในระยะยาวได้ มีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนลงทุนในตราสารหนี้ กองทุนรวมหุ้น มีการแบ่งรายได้ประจำทุกเดือนไปลงทุนอย่างสม่ำเสมอ และมีการจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้และความเข้าใจในการวางแผนลงทุน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชญาพร คุณชื่น (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างที่วางแผนทางการเงินที่มีความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล เพศ รายได้ต่อเดือน การศึกษา และอาชีพ ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน แต่กลุ่มประชากรที่มี อายุ สถานภาพ ต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ผลวิจัยพบว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลฯ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แบ่งความคิดเห็นตามรายด้าน คือ 1) ด้านรายได้มีระดับความคิดเห็นปานกลาง 2) ด้านการใช้จ่ายมีระดับความคิดเห็นปานกลาง 3) ด้านการออมมีระดับความคิดเห็นปานกลาง 4) ด้านการลงทุนมีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ การปรับแผนรายจ่ายให้สอดคล้องกับรายรับ และสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และมีการทบทวนรายได้รายจ่าย และแก้ไขเมื่อเห็นความไม่เหมาะสม ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ มีการ

ตรวจสอบรายได้และรายจ่ายว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้เสมอ สามารถจัดการการเงินตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด มีการวัดผลและติดตามผลจากการตั้งเป้าหมายทางการเงินของท่านเสมอ และตรวจสอบหาสาเหตุและปรับปรุง ทำแบบนี้ไปเรื่อยๆจนสำเร็จตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้ ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภณิดา สุนทรไชย, รทวรรณ อภิโชติธนกุล, กอบชัย นิกรพิทยา (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีผลการศึกษาดังนี้ 1) ระดับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก แบ่งรายด้านพบว่า ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ถัดมาคือ ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม ด้านการปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปรากฏว่า รายได้ - ค่าใช้จ่าย (x_1) และ อัตราดอกเบี้ย (x_3) เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (y) ด้านภาวะเงินเฟ้อ (x_2) จะไม่มีส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (y) (นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05) 3) รูปแบบของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งมีการวิเคราะห์สมการพหุคูณในรูปคะแนนดิบ ได้แก่ $y = 1.271 + 0.326x_1 + 0.297x_3$ และรูปคะแนนมาตรฐาน คือ $Z_y = 0.421Z_1 + 0.365Z_3$

ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางคือ คนในครอบครัว เพื่อน คนมีชื่อเสียง หรือ คนที่ท่านชื่นชอบ มีผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี นานา (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่มีเพศ อายุ แตกต่างกัน ไม่ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน พนักงานที่มีสถานภาพ ระดับ การศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงานแตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน การอภิปรายผลการวิจัย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแบ่งตามรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากคือ 1) ด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 2) ด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 3) ด้านกรอบระยะเวลาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 4) ด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน 5) ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงาน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานคร สามารถสรุปข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยดังนี้

1. ด้านการวางแผนรายจ่าย สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ การใช้จ่ายเงินส่วนมากไปกับรายจ่ายที่จำเป็น เช่น ค่าอาหาร, ค่าน้ำ, ค่าไฟ เป็นต้น ประชากรควรมีการลดรายจ่ายเช่น ทำอาหารไปรับประทานที่ทำงาน มีการใช้น้ำ และไฟฟ้า อย่างประหยัด ใช้จ่ายที่จำเป็น, มีการวางแผนรายจ่ายไว้, การจำแนกประเภทรายจ่ายในแต่ละเดือน และควรจะต้องมีการแยกประเภทของค่าใช้จ่าย

2. ด้านการวางแผนรายได้ สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ การสร้างรายได้ประจำเช่น เงินเดือนหรือ รายได้จากการดำเนินธุรกิจ ประชากรทุกคนควรมีรายได้ประจำที่เข้ามาให้สม่ำเสมอ, มีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายจำเป็น เมื่อสามารถมีรายได้ที่แน่นอนได้แล้ว ควรจัดสรรรายได้นั้นให้เพียงพอต่อรายจ่ายที่จำเป็นต่าง ๆ มีการวางแผนในการหารายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายที่มีและเหลือเก็บออมเงิน หากรายได้ที่ได้รับมาเพียงพอสำหรับรายจ่ายแต่ไม่เหลือเก็บออม ควรมีการหารายได้เสริมเพิ่มขึ้นมาเพื่อให้มีไว้สำหรับเก็บออมได้ด้วย

3. ด้านการวางแผนเงินออม สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ มีการจำแนกประเภทของเงินออมไว้ชัดเจน แบ่งเงินออมไว้ตามจุดประสงค์ต่าง ๆ ที่ผู้ออมเงินต้องการ, การวางแผนเงินออมโดยคำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่จะได้รับเพื่อให้เงินออมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น, มีการออมเงินจากรายได้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ และควรกำหนดเป้าหมายในการออมเงินไว้เสมอเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการออมเงิน

4. ด้านการวางแผนการลงทุน สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ การลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงจะมีความเสี่ยงสูงเมื่อผู้ลงทุนตัดสินใจลงทุนแล้วนั้น ควรต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและสามารถรับความเสี่ยงนั้น ๆ ได้, มีการตั้งเป้าหมายผลตอบแทนจากการวางแผนการลงทุน ควรตั้งเป้าหมายของการลงทุน, การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์เป็นการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนในระยะยาวได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการตั้งเป้าหมายของผู้ลงทุนหากมีการตั้งเป้าหมายไว้ในระยะสั้นอาจซื้อเพื่อขายเก็งกำไรแต่หากมีการตั้งเป้าหมายไว้ในระยะยาวอาจจะซื้อเพื่อไว้สำหรับปล่อยให้ผู้อื่นเช่าแบบนี้ก็จะได้ผลตอบแทนในระยะยาว

5. ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงิน สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ การปรับแผนรายจ่ายให้สอดคล้องกับรายรับและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อมีการวางแผนรายจ่ายรายรับไว้ล่วงหน้าแล้วนั้น อาจเกิดเหตุการณ์หรือความจำเป็นบางอย่างนอกเหนือจากแผนที่วางไว้ ก็ควรต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง, มีการทบทวนรายได้ รายจ่าย และแก้ไขเมื่อเห็นความไม่เหมาะสม และมีการตรวจสอบรายได้และรายจ่ายว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้เสมอ เวลาที่กลับมาทบทวนก็จะเห็นจุดบกพร่องและปรับแก้ไขได้ทันที

6. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือ คนในครอบครัว เพื่อน และคนมีชื่อเสียง หรือคนที่ชื่นชอบ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน กล่าวคือ บุคคลดังกล่าวจะเป็นตัวอย่างหรือแบบอย่างในการวางแผนทางการเงินเพื่อให้เรามีเป้าหมายและทำตามบุคคลนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาปัจจัยตัวแปรด้านอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินของบุคคลส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานครเพิ่มเติม เช่น ปัจจัยด้านกระบวนการตัดสินใจ ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยด้านทัศนคติ ปัจจัยด้านความเสี่ยง เพื่อให้สามารถพัฒนารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

2. ควรเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปให้แตกต่างไปจากการวิจัยนี้ หรืออาจขยายขอบเขตด้านประชากรให้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เช่น ผู้ที่มีการวางแผนทางการเงินในระดับภาคเพื่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านความคิด เพื่อจะได้ผลการวิจัยที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชฎาพร คุณชื่น . (2562) . การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร .

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต . สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ . มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ชนาวุฒิ ชิริกิติกร และ สมศรี เว้นทอง.(2563).แนวทางการออมเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณการทำงานของประชากรในภาคกลาง.บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาคบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

บุญญารัตน์ สร้อยสน. (2562).ศึกษาผลของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่ออิสรภาพทางการเงิน ของบุคคล:กรณีศึกษาลูกค้าธนาคารพาณิชย์ในกรุงเทพมหานคร1.บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพหลักทรัพย์ ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ตลาดทุน (TSD) สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน[ออนไลน์].แหล่งที่มา : chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/viewer.html?pdfurl=https%3A%2F%2Fwww.set.or.th%2Fyfs%2Fmain%2Fdownload%2FYFS2017_YFSCamp_FinPL_Reading05.&clen=1761663&chunk=true [สืบค้นเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2565]

พัชรี นาเลา.(2563).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ของพนักงานบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด.ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.สาขาการบัญชี.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภณิตา สุนทรไชย,รทวรรณ อภิโชติชนกุล,กอบชัย นิกรพิทยา(2560).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัด มหาสารคาม.วิทยากรจัดการ . มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาริสา ฤทธิมาร. (2555).การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร.

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอกสารคำสอน สด 316 ประชากรศาสตร์.บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานทางประชากรศาสตร์.เขียนและเรียบเรียงโดย ผศ. ดร.ลักณา วัฒนะชีวะกุล สาขาวิชาสถิติ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

Cochran, W. G. (1953). Sampling techniques. New York: John Wiley & Sons. Inc.